

**Ocena pracy na stopień doktora nauk medycznych lek. Tomasza Olczyka
„*Prospektywna ocena wskazań do leczenia ¹³¹I u chorych na mikroraka
brodawkowego tarczycy po niecałkowitej resekcji tarczycy w
randomizowanym, jednoośrodkowym badaniu klinicznym*”**

Zwiększająca się częstość rozpoznawania raka tarczycy - który jest najczęstszym nowotworem złośliwym gruczołów wydzielania wewnętrznego - czyni z tej jednostki chorobowej istotny problem kliniczny i społeczny. W badaniach populacyjnych ocenia się, że rozpoznanie raka tarczycy zwiększyło się z 7,25/100 000/rok w roku 2000 do 14,53/100 000/rok czternaście lat później. Rak brodawkowy jest najczęstszym typem histologicznym raka tarczycy, a udział rozpoznań tego typu nowotworu wśród raków tarczycy w ostatnich latach znacząco zwiększa się (nawet do 89%). Jest to jednocześnie typ nowotworu tarczycy cechujący się najkorzystniejszą prognozą, szczególnie w postaci mikroraka. Poprawa techniki chirurgicznej oraz leczenie z zastosowaniem jodu promieniotwórczego, sprawiły, że aktualnie ogromna większość pacjentów z rakiem brodawkowym osiąga trwałe wyleczenie. Jednakże należy pamiętać, że nie u wszystkich chorych wyniki leczenia są równie pomyślne. Czasami choroba ma charakter agresywny i już na etapie mikroogniska mogą pojawić się cechy inwazji pozatarczycowej czy przerzuty węzłowe lub odległe. Jednym z najbardziej aktualnych problemów onkologicznych jest wybór odpowiedniej terapii, która - z jednej strony – ma być na tyle skuteczna aby wyeliminować raka, a - z drugiej strony – nie była nadmiernym, niepotrzebnym, zbyt agresywnym leczeniem w stosunku do biologii nowotworu. Nie bez znaczenia jest też postrzeganie choroby przez pacjentów, ich komfort życia oraz ponoszone koszty w zależności od wyboru sposobu leczenia i dalszego postępowania. Z tego powodu należy uznać, że wybór tematu doktoratu - dokonany przez lek. Tomasza Olczyka - jest niezwykle aktualny i trafny, a także przydatny zarówno z punktu widzenia naukowego jak i praktycznego.

Prowadzenie badań rozpoczęto po uzyskaniu pozytywnej opinii Komisji Bioetycznej Do Spraw Naukowych przy Centrum Onkologii, Oddział w Gliwicach (nr zgody DO/DGP/493-9/05).

Cele pracy zostały sprecyzowane jako:

Cel główny oceniający bezpieczeństwo rezygnacji z pooperacyjnego leczenia radiojodem chorych na mikroraka brodawkowatego tarczycy oraz częstość doskonałej odpowiedzi na leczenie w tej grupie chorych.

Cele drugorzędowe to:

1. Ocena efektów leczenia ^{131}I i skuteczności ablacji z oceną wczesnych powikłań radiojodoterapii.
2. Ocena pacjentów ich subiektywnych wyobrażeń dotyczących choroby na podstawie kwestionariusza IPQ wraz z porównaniem w zależności od zastosowanego postępowania.
3. Porównanie kosztów schematów kontroli chorych na raka brodawkowatego tarczycy w stopniu zaawansowania pT1aN0.

Przedstawiona mi do oceny rozprawa jest zredagowana w sposób typowy dla prac doktorskich. Zawiera ona 105 stron, w tym 5 tabel i 22 ryciny zawarte w tekście, 5 załączników oraz 128 - kolejno cytowanych - pozycji piśmiennictwa. Cytowane piśmiennictwo jest obszerne i zawiera aktualne publikacje.

Całość pracy podzielono przejrzysto na 7 rozdziałów, wykaz skrótów i piśmiennictwa, streszczenia w języku polskim, angielskim oraz spis tabel, rycin i załączników.

Wstęp doskonale wprowadza czytelnika do tematyki rozprawy i właściwie uzasadnia konieczność podjęcia dalszych badań w tej dziedzinie.

W kolejnym rozdziale liczącym 12 stron zatytułowanym „Materiał i metody” opisano rzetelnie grupę badaną i zastosowane metody diagnostyczne. Dobór grupy badanej i metod badawczych jest właściwy, co umożliwia osiągnięcie zamierzonych celów i wyciągnięcie właściwych wniosków.

Rozdział „Wyniki” i ich analiza statystyczna liczy 18 stron. Są one przedstawione przejrzysto i przekonująco. Rozdział jest bogato zilustrowany czytelnymi rycinami i tabelami. Dyskusja jest 13 stronicową analizą uzyskanych wyników w kontekście dostępnej literatury polskiej i światowej.

Dyskusja jest prowadzona klarownym, naukowym językiem, jest wnikliwa i wyczerpująca. Doktorant wykazał się w niej umiejętnością kompleksowej analizy danych literaturowych i trafnością spostrzeżeń. Zestawienie z piśmiennictwem nie budzi zastrzeżeń i świadczy o dobrym teoretycznym przygotowaniu Autora do przeprowadzenia pracy naukowej. Doktorant potrafi krytycznie ocenić wyniki innych autorów jak i własne, co wskazuje na jego dużą dojrzałość naukową. Dobór i opracowanie piśmiennictwa jak i powiązanie z tekstem jest prawidłowe.

Wnioski przedstawiono w pięciu punktach, które odpowiadają założonym celom pracy i znajdują pełne odzwierciedlenie w przedstawionych wynikach pracy.

Głównym wnioskiem wynikającym z przedstawionej pracy jest wskazanie, że odstępianie od uzupełniającego leczenia radiojodem jest optymalnym postępowaniem u chorych po niecałkowitym wycięciu tarczycy, w przypadku rozpoznania pojedynczego ogniska mikroraka brodawkowatego tarczycy bez innych czynników ryzyka.

Wnioski dodatkowe wskazują na:

1. Skuteczność pooperacyjnego leczenia ^{131}I pozostałej tkanki o objętości większej od 2 ml.
2. Brak wpływu przeprowadzonej radiojodoterapii na postrzeganie choroby przez pacjentów.
3. Brak korzyści z dalszej diagnostyki scyntygraficznej u chorych z mikrorakiem brodawkowatym tarczycy.
4. Przydatność oceny stężenia tyreoglobuliny we krwi w rozpoznaniu nawrotu raka u chorych, u których stwierdza się resztkową objętość tarczycy.

Oceniając stronę edytorską rozprawy stwierdzam, że jej tekst jest dobrze opracowany pod względem redakcyjnym, napisany poprawną polszczyzną. Liczne ilustracje i tabele wykonane są z należytą starannością, w sposób przekonujący dokumentują uzyskane wyniki. Nie znalazłem w pracy żadnych błędów.

Reasumując stwierdzam, że przedstawiona do oceny rozprawa doktorska została dobrze zaplanowana i starannie wykonana. Świadczy ona o doskonałym opanowaniu warsztatu naukowego przez doktoranta. Wyniki pracy uważam za bardzo wartościowe. Wskazują one na duży wkład wniesiony przez Autora w konsekwentne rozwiązanie ważnego zagadnienia naukowego.

Bardzo dobrze oceniając - przedstawioną mi pracę na stopień naukowy doktora nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki medyczne lek. Tomasza Olczyka: „*Prospektywna ocena wskazań do leczenia ¹³¹I u chorych na mikroraka brodawkowatego tarczycy po niecałkowitej resekcji tarczycy w randomizowanym, jednoośrodkowym badaniu klinicznym*” - uważam, że spełnia warunki art. 13 Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U nr 65, poz. 595 z późn. zm.) w związku z art. 179 ust.1 ustawy z dnia 3 lipca 2018 r. Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U. z 2018 r. poz. 1669 z późn. zm.). W związku z tym mam zaszczyt wnieść przed Wysoką Radę Naukową Narodowego Instytutu Onkologii im. Marii Skłodowskiej – Curie, Państwowego Instytutu Badawczego wniosek o dopuszczenie Kandydata do publicznej dyskusji nad rozprawą. Biorąc pod uwagę dużą wartość naukową rozprawy doktorskiej w której wskazano optymalny sposób postępowania w wyselekcjonowanej grupie chorych na mikroraka brodawkowatego tarczycy, wnioskuję równocześnie o wyróżnienie tej pracy

Profesor zwyczajny - Kierownik Kliniki
Endokrynologii i Terapii Izotopowej
Centralnego Szpitala Klinicznego MON
Wojskowego Instytutu Medycznego

plk. prof. dr hab. n. med. Grzegorz KAMIŃSKI

Plk. prof. dr hab. n. med. Grzegorz Kamiński